

ขวดน้ำที่แตก

เค็ารู้สึกกระหายน้ำ โซเฟียจะช่วยได้อย่างไร?

โดย โนเอล แลมเบิร์ต บาร์ริส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในเซียร์รา ลีโอน

โซเฟียตั้งใจฟังขณะครูอธิบายจิตวิทยาด้วยวิธีที่สนุกสนาน

กระดานดำ

“แล้วถ้าคุณสื่ได้ทำอะไร?” ครูถาม

โซเฟียยกมือ “สามสิบหกค่ะ!” เธอตอบ

ครูของเธอยิ้ม “ถูกต้องจ้ะ โซเฟีย!”

หลังเลิกเรียน ถึงเวลากลับบ้าน โซเฟียเดินไปพร้อมกับเพื่อนๆ พวกเขาทุกคนหยิบขวดน้ำออกมาเพื่อเติมน้ำอีกสุดท้าย วันนี้อากาศร้อนมาก!

ภาพประกอบโดย นกสีเทาที่ชื่อว่า

แต่โซเฟียเห็นบางอย่างผิดปกติ เค็ เพื่อนของเธอไม่ได้เติมน้ำ เธอแค่เดินเงียบๆ ไปตามทาง

“เค็ ขวดน้ำของเธออยู่ที่ไหน?” โซเฟียถาม ทุกคนต่างกระหายน้ำเสมอเวลาเลิกเรียน

“ฉันทำแตกเมื่อวาน ฉันยังหาขวดใหม่ไม่ได้” เค็บอก “ตอนนี้ฉันเอาไปโรงเรียนไม่ได้แล้ว”

โซเฟียมองดูขวดน้ำของตัวเอง เธอหวังว่าเธอจะแบ่งให้ได้! แต่น้ำของเธอหมดแล้ว

โซเฟียมีแค่คิดเรื่องเค็และขวดน้ำที่แตกของเธอตลอดทั้งวัน ในบริเวณที่พวกเขาอาศัยอยู่ การหาน้ำสะอาดมาดื่มไม่ใช่เรื่องง่าย เด็กส่วนใหญ่มีขวดน้ำเพียงขวดเดียวให้ใช้ตลอดทั้งปี พวกเขาเติมน้ำจากถังขนาดใหญ่ที่ใส่น้ำสะอาดที่บ้าน คุณอาจป่วยจากการดื่มน้ำจากแหล่งอื่น หากเค็ไม่มีขวดน้ำ เธอจะไม่สามารถนำน้ำจากที่บ้านไปดื่มที่โรงเรียนได้

ในเช้าวันต่อมา โซเฟียคิดถึงวิธีที่เธอจะช่วยเค็ ครอบครัวโซเฟียมีขวดพลาสติกใส่น้ำ โซเฟียใส่น้ำอีกขวดหนึ่งในเบ้สะพายหลัง เธอไปพร้อมกับขวดโลหะของเธอ ขวดน้ำทำให้กระเป๋านหนักขึ้นเล็กน้อยแต่เธอไม่ใส่ใจ

เมื่อเธอไปถึงโรงเรียน เธอพบกับเค็

“เค็ เธอได้ขวดน้ำใหม่หรือยัง?” โซเฟียถาม

เค็ส่ายหน้าและหลบสายตา

“ไม่เป็นไร” โซเฟียพูด “ฉันเอาขวดนี้มาให้เธอ!”

เธอให้ขวดน้ำกับเค็ เค็ยิ้ม

“ขอบใจมากนะ โซเฟีย!” เค็กอดเพื่อนแน่น

ระหว่างเรียน เค็ดื่มน้ำจากขวดน้ำของเธอร่วมกับเด็กคนอื่นๆ โซเฟียคิดใจที่ได้เห็นเพื่อนของเธอไม่ต้องกระหายน้ำ

ทุกวันในสัปดาห์นั้น โซเฟียนำน้ำอีกขวดมาให้เพื่อน ต่อมาในเช้าวันหนึ่ง แม่ของโซเฟียยกเบ้ขึ้นมา

“อึม” แม่พูด “มันหนักกว่าปกตินะ” แม่เปิดเบ้สะพายหลังและหยิบขวดน้ำอีกขวดออกมา

“ลูกตั้งใจจะเอาน้ำอีกขวดไปโรงเรียนด้วยหรือ โซเฟีย?” แม่ถาม

โซเฟียพยักหน้า “ขวดน้ำของเค็แตกค่ะ เธอยังหาขวดใหม่ไม่ได้ เธอเลยไม่มีน้ำดื่มที่โรงเรียน”

“ลูกเอาน้ำอีกขวดไปให้เขามานานแค่ไหนแล้ว?” แม่ถาม “แค่สัปดาห์นี้เองค่ะ” โซเฟียตอบ “หนูไม่อยากให้เค็กระหายน้ำค่ะ”

แม่ยิ้ม “ดีมากเลยนะที่ลูกคิดแบบนี้กับเพื่อนของลูก นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ แม่มีความสุขที่เห็นลูกเป็นเหมือนพระเจ้า” แม่กอดโซเฟีย “แม่คิดว่าแม่รู้วิธีที่เราจะช่วยได้”

แม่ให้ขวดน้ำโลหะกับโซเฟีย “เอาขวดน้ำนี้ให้เพื่อนของคุณนะ เธอจะได้เอามาใช้ใหม่ได้ ลูกจะได้ไม่ต้องเอาขวดพลาสติกใส่น้ำไปโรงเรียนทุกวัน”

“จริงหรือคะ?” โซเฟียถาม

แม่พยักหน้า “จริงจ้ะ แคให้เธอเก็บไว้ให้เค็ก็พอ”

โซเฟียเอาขวดน้ำนั้นไปโรงเรียน สิ่งแรกที่เธอทำคือเอาขวดน้ำให้เค็

“ว้าว” เค็พูด “ขอบใจมากนะ โซเฟีย!” เค็กอดเธอแน่น โซเฟียรู้สึกอบอุ่นในใจ เธอรู้ว่าเธอได้ช่วยเพื่อนอย่างที่พระเจ้าทรงทำ ●

ท่านช่วยใครสักคนได้อย่างไร?